

8 jaar later...

Over de aanleg van het definitieve

In 1995 is de plantenwerkgroep van de Natuur- en Vogelwacht geweest om de planten in het grasland rond het moeras te inventariseren. Ze

waren onder de indruk van het aantal soorten.

Daarna is dat niet meer herhaald, maar binnenkort staat er weer een inventarisatie op stapel. Het zal leuk zijn te zien wat er in al die jaren aan soorten bijgekomen en afgegaan is.

3. De uitgraving voor het beoogde elzenbroekbosje uit het oorspronkelijke plan vulde zich onvoldoende met water. In plaats van elzen uit zaad te zien opgroeien, zoals de

met bomen rondom.

Overigens komen we aan spontaan ontsproten elzen niets tekort. Vooral in het moeras willen ze zich graag vestigen, maar uitgerekend daar willen we de begroeiing laag houden, dit ook i.v.m. de windvang van de molen die naast De Kikker staat.

4. De aangeplante hoogstamfruitbomen van oude fruitrassen (appel, peer, pruim en kers) vormen inmiddels een heuse boomgaard van

op de grond afgezet worden om de boosdoener kwijt te raken. Het was een heel kostbare en zeer pijnlijke rotklus!

Nog steeds werp ik schichtige blikken richting meidoornhaag of ik weer zo'n omineus bruin vlaggetje zie hangen waar een frisse groene tak zou moeten groeien.

De vraag is of zo'n meidoornhaag eigenlijk wel te handhaven valt onder deze voortdurende dreiging van het zeer besmettelijke perenvuur.

bedoeling was, hebben we al die jaren met verbazing en plezier gekeken naar een opeenvolging van prachtige andere vegetaties. Nu staat er dan uiteindelijk, na een paar jaar eerst overwegend pitrus en daarna lisdodde, voornamelijk riet, met daartussen allerlei moois zoals bijvoorbeeld bitterzoet, wolfspoot en dotterbloem.

We noemen het nu "de open plek in het bos" en vele vogels maken dankbaar gebruik van dit beschutte plekje

zo'n beetje 35 bomen. Een paar jaar geleden echter sloeg daar opeens het noodlot toe: perenvuur! Een bacterie die de perenboom om zeep helpt. Kenners gaven ons weinig hoop. Ondertussen staan (bijna) alle aangetaste perenbomen er weer redelijk bij, de schade bleef gelukkig dus toch beperkt.

Maar ook de 200 meter lange meidoornhaag raakte besmet met de bacterie. Na veel snoeiwerk moest de hele haag uiteindelijk alsnog tot

5. De rietoeervervegetatie die een kans zou krijgen door de slootkanten af te graven, te verbreden en deels af te sluiten voor het omringende polderwater, heeft geen riet opgeleverd.

En gelukkig maar, daarvan hebben we n.l. meer dan voldoende langs het boezemwater aan de voorkant van het huis en op de open plek in het bos.

Nee, de slootkanten zijn nu een waar kikkerparadijs met zonnige taludjes, getooid met gele lis. Ook salamanders vinden we er volop. Bij sommige donkere gedeeltes overheerst de brandnetel, maar dit levert weer een hoop vlinders en andere insecten op...

6. De oeverbeplanting van wilg, zwarte els, sleedoorn, sporkenhout e.d. is prachtig en inmiddels erg hoog geworden. We overwegen om een deel weer weg te halen omdat er elk jaar zo enorm veel knothout van vooral de wilgen komt. Een hoop werk en waar laat je het tenslotte allemaal?

7. Het geriefbosje gaat z'n gang. Een jaar of wat geleden zag het er naar uit

dat braam het hele eilandje ging overwoekeren maar dat lijkt zich nu als vanzelf op te lossen, of in elk geval, te stabiliseren. Vaste bewoners zijn er drie ganzen; ze zitten er al jaren. Soms maken ze een nest met z'n drieën waar zelfs eieren in terecht komen, maar het lijkt wel alsof ze dan onderling niet kunnen uitmaken wie nu eigenlijk moet gaan broeden, zodat er behalve een hoop opwinding, niet veel gebeurt. Dit jaar heeft ook een zwanenpaar er een nest gemaakt. Zij hebben al eerder wel een nest met succes grootgebracht.

We hebben er een vaste vuurplek gemaakt waar je met een grote groep omheen kunt zitten.

Gaandeweg is De Kikker, met in het midden het rietgedekte boerderijtje aan het water, tot een weergaloos mooie plek geworden.

En het feit dat er na 18 jaren van groei-met-een-klein-beetje-sturing al een paar jaar in de schuur aan het huis bosuilen wonen, laat zien hoe ook de biodiversiteit inmiddels ieders stoutste verwachtingen heeft overtroffen!

Ook kan b.v. gedacht worden aan dagopvang voor allerlei doelgroepen of een begeleid-wonen project. Het contact met gevarieerde natuur op kleine schaal zal goed doen en veel plezier bieden.

Een boot kan dienst doen om uitjes door de weidse polder mogelijk te maken of te pendelen van en naar het drie km verderop gelegen dorp. Een prachtig tochtje over de boezem, langs vier molens.

In het hele verhaal zouden een paar dieren goed kunnen passen. Evenals moestuin- en kookactiviteiten.

8. De moestuin is volop in bedrijf, onderhouden door een bevriend echtpaar.

De wilde plantentuin, de siertuin achter het huis, is niet zo heel wild geworden, maar wel erg mooi. Zo langzamerhand is wel duidelijk welke planten zich er goed voelen: lupine, vrouwenmantel, ridderspoor, teunisbloem, kaardenbol, hennepnetel, engelwortel, cosmea, roomse kamille, vingerhoedskruid en veel meer.

De bloemenweide produceerde de eerste jaren alleen distels en ridderszuring, maar is nu gekalmeerd tot een aangenaam grasweide met een prachtig uitzicht over het land van de buurboer met zijn koeien en schapen, en in de verte een dorpje met kerk en molen.

Toch zijn er ook hele grote zorgen....

De afgelopen jaren is de verantwoordelijkheid voor beheer en onderhoud vooral bij mij, de oudste dochter, komen te liggen.

Maar als moeder in een gezin met inmiddels drie kinderen, wonend in Utrecht, moet ik nu onder ogen zien dat het hele verhaal veel te groot is geworden.

Geld, tijd en hulptroepen ontbreken. Dus, om een lang verhaal kort te maken: actie is geboden!

Daarom zoek ik nu naar mensen en mogelijkheden om van De Kikker een project te maken dat de lasten van onderhoud en financiering van mijn schouders kan halen, zonder aan te hoeven zien hoe een mogelijke koper er bijvoorbeeld paarden gaat houden, een beautyfarm wil beginnen of nog erger.....

Ik denk aan het oprichten van een stichting, verkoop-onder-voorwaarden of iets dergelijks.

Zo lijkt De Kikker mij een zeer geschikte plek om een woon- of looierhuis te bouwen voor kinderen (of volwassenen) met een beperking.

Al 10 jaar ontvang ik op De Kikker klassen van een basisschool uit Utrecht voor een natuureducatieve dag met veel speelplezier. Dit zou uitgebreid kunnen worden naar meer scholen. Het terrein kan hiervoor nog wat speelser ingericht worden. Geheime plekjes, een grasbank, klimboom, levende wilgenhutten, spannende bruggetjes, een leemoven enz. enz.

De boerderij, die beslist niet meer aan de eisen van deze tijd voldoet, zal moeten worden opgeknapt en aangepast aan de plannen.

Er valt ongetwijfeld nog veel meer te bedenken.

Een projectleider die kan organiseren en fondsen werven is bij dit alles onontbeerlijk.

Van harte wil ik dan ook een ieder die ideeën heeft of zelfs dit verhaal tot zijn of haar project zou willen maken, uitnodigen contact met mij op te nemen.

Paulien Zweerus
Willem Barentzstraat 69, 3572
PE Utrecht pzweerus@xs4all.nl
foto's: Paul Boddeke, P. van Vuuren,
Marco en Paulien Zweerus